

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Nürnberg], 1. Okt. 1482

De Adventu domini

[urn:nbn:de:bsz:31-306723](#)

Prologus

Incipit prologus in legendas sanctorum quas collegit in unum frater Jacobus ianuensis de ordine predicatorum.

*Monij Regiae Curie ad
S. Marci Eusebii.*

Numerus tempus presentis vite in quatuor distinguitur. scilicet in temporibus deuiciatiorum, renouacionis, reconciliacionis et peregrinationis. Tempus deuiciationis fuit ab adam postquam fuit a deo deuiciatus et duravit usque ad moysen: et istud tempus representat ecclesia a septuagesima usque ad pascha. unde et tunc legitur genesis liber. scilicet in quo ponitur deuiciatio primorum patrum. Tempus renouacionis sive renocationis ceperit a moysi. et duravit usque ad nativitatem Christi in quo homines prophetas ad fidem renocati sunt et renouati. Et istud tempus representat ecclesia ab aduentu domini usque ad nativitatem Christi. unde tunc legitur ysaia versus ubi de hac renocatione apte agitur.

Tempus reconciliacionis est tempus in quo per Christum sumus reconciliati. Et istud tempus representat ecclesia a pascha usque ad penthecostes. unde et tunc legitur apocalipsis. ubi plene agitur de mysterio huius reconciliationis. Tempus peregrinationis est tempus presentis vite. in quo peregrinamur et in pugna semper sumus. Et illud tempus representat ecclesia ab octaua penthecostes usque ad aduentum domini. Unde tunc leguntur libri regum et machabeorum. in quibus de multiplici pugna agitur per quam nostra pugna spiritualis signatur. Tempus autem illud quod est a natali domini usque ad septuagesimam. partim continet sub tempore reconciliacionis. scilicet ab octaua epyphanie. partim sub tempore peregrinationis. scilicet ab epyphanie usque ad septuagesimam. Et potest accipi hec tempus duplex temporum variatione. Primum penes quatuor temporum distinctiones. ut hyems referatur ad primum. ver ad secundum; estas ad tertium. quan-

F.O.I.

tumus ad quartum. Et rō appropriatōis satis per. Secundo penes quatuor partes diei ut nos referatur ad primum. mane ad secundum. meridies ad tertium. ve- spera ad quartum. Licit autem prius fuerit deniatio quam renouatio tñ ecclesia omnia officia sua potius incipit in tpe renouacionis quam deniatiois. id est in aduentu potius quam in septuagesima. Et hoc duplice ratione. Primo ne videatur incipere ab errore: tenet enim regnum non sequitur ordinem temporis. sicut et euangeliste sepius faciunt. Secundo quoniam per aduentum Christi omnia renouata sunt. propter quod tempus istud dicitur tempus renouacionis. apocalypsis. xxii. Ecce ego nova facio omnia. Longe igitur in hoc tpe renouacionis ecclesia omnia officia sua renouat. Ut igitur hic ordo temporis ab ecclesia distinctus seruetur. Primo agemus de festivitatibus que occurunt infra tempus renouacionis. quod tempus representat ecclesia ab aduentu usque ad nativitatem domini. Secundo de illis que occurunt infra tempus quod partim continet sub tempore reconciliacionis. partim sub tempore peregrinationis. quod tempus representat ecclesia a nativitate usque ad septuagesimam. Tercio de illis que occurunt infra tempus deniatiois. quod tempus representat ecclesia a septuagesima usque ad pascha. Quarto de illis que occurunt infra tempus reconciliationis. quod tempus representat ecclesia a pascha usque ad octauam penthecostes. Quinto de illis que occurunt infra tempus peregrinationis. quod tempus representat ecclesia ab octaua penthecostes usque ad aduentum domini. Explicit prologus.

Incipit legenda sanctorum que longibardica notat hystroria. Et primo de aduentu domini.

Aduentus domini

per quatuor septimanas agitur. ad significandum quod est quadruplex aduentus sancti. in carnem. in mente. in morte. et ad iudicium. Ultima autem septimana vix finit. quia sanctorum gloria que dabatur in ultimo aduentu. nunquam terminabitur. Hinc est etiam quod primus responsorium prime dominice aduentus computato gloria patri quatuor versus continet. ut predictos quatuor aduentus designet. Quis autem aut cui magis conueniat. prudens lector attendat. Licit autem quadruplex sit aduentus. tamen ecclesia specialiter de duplice. scilicet carnis et ad iudicium videlicet memoriam facere. sicut in officio ipsius temporis patitur. Hinc est etiam quod ieiunium aduentus primus est exultatōis. et partim meroris. Nam ratio aduentus in carnem dicitur ieiunium exultatōis. ratione aduentus ad iudicium. dicitur ieiunium meroris. Et ad hoc innundū ecclesia cantat tunc quedam cantica leticie. et hoc propter aduentum misericordie et exultatōis. quedam vero

deponit. et h[ab]eret aduentū seu iuste[re] iuste[re] et meroriis. Circa aduentū igit[ur] i[us] carnē duo videri p[ro]nti s. adueniēdi opportūras. et aduentū utilitas. Opportunitas veniēdi attēdit. Pro ex p[ro]te hoīs q[uod] p[ro]mo i[us] legē nature quic[us] fuit te defectu agnitionis dñi. vñ et tūc i[us] p[ro]fessim[us] er[ror]es ydolatrie cecidit. et iō coact[us] est clamare ac dicere. illuminā oculos meos z̄c. Deinde aduenit lex iubēs. i[us] q[uod] quic[us] ē de impotētia. cū p[ro]p[ter] clamat[us] nō teest q[uod] ip[er]leat. s. q[uod] iubeat. ibi em̄ est solumō erudit[us]. s. nō ap[er]tō liberat[us]. nec p[ro] aliquā grāz ad bonū adiut[us]. et iō coact[us] est clamare ac dicere. nō teest q[uod] iubeat s. q[uod] adiuplat[us]. opportūne igit[ur] fili[us] dei adueit q[uod] h[ab]et de ignorātia et ipotētia quic[us] fuit. ne si forte an venisset. h[ab]o suis meritis salutē ascriberet. et iō medicie g[ra]tia nō eēt. H[oc]do ex p[ro]te t[ri]pis. q[uod] venit i[us] plenitudine t[ri]pis. gal. iii. At vbi veit plenitudo t[ri]pis z̄c. Aug. Multi dicunt. q[ui]e nō an venit xp[ist]i: q[ui] nō dñi veniebat plenitudo t[ri]pis. moderāte illo p[er] q[uod] nō facta sūt oia t[ri]pa. Deniq[ue] vbi venit plenitudo t[ri]pis. veit ille q[uod] nos liberauit a t[ri]pe. Liberati at a t[ri]pe. v[er]turi sum ad illā eternitatē vbi nullū ē t[ri]ps. Lercio ex p[ro]te vulneris et morbi vniuersalis. q[uod] ei morbi erat vniuersalis opportūnū fuit vniuersalem exhibeni medicinā. Un dīc augu. tūc magnū venit medi clis q[uod] totū mūndū magnū iacebat egrot[us]. Un ecclia in septē antiphōis q[uod] cātanā an nativitatez dñi. o[ste]ndit multiplicitatē sui morbi. et ad quamlibet petit remedium medici. Ante siqdē aduentū filij dei in carne eram[us] ignorātes siue ceci. penis eternis obligati. servi dyaboli. mala p[ro]cti consuetudine vincit. tenebris aduoluti. exiles a patria et expulsi. iōq[ue]s indigebam[us] doctore. redemptore. eductore. illuminatore. et salvatore. q[uod] i[us] grātias era[m]i. iō ab ipo doceri indigebam[us]. et iō statū i[us] plena antiphōa clamam[us]. Osapia q[uod] ex ore altissimi. p[ro]didi vni ad docendū nos viā prudētie. H[oc] p[ro]p[ter] p[ro]dedit si doceremur et nō redimerem[us]. et iō ab ipo redimi postulam[us]: cū in secūda clamam[us]. O adonay et dux domus isrl. vni ad redimendū nos in brachio extento. Sed q[uod] p[ro]dedit si essem[us] docti et redempti. si adhuc p[ro]redemptōz detineremur captiuū. et iō liberari petim[us]: cū in tercia clamam[us]. O radix iess[us] z̄c. vni ad liberandū nos. iam noli tardare. Sed quid. p[ro]dedit captiuis si essent redempti et liberati: s. tu nondū essent ab omni vinculo ab soluti. vt. s. siue p[ro]fatis essent et libere q[uod] vellent ire possent. p[ro]p[ter] i[us] p[ro]dedit si nos redemisset et liberasset. si in adhuc vinctos teneret: et iō ab oīb[us] p[ro]cti vinciulis educi petim[us]: cū in quarta clamam[us]. O clavis dñi. vni et educ vinctos d[omi]no carceris sedentes in tenebris et umbra mortis. Sed quia illi qui dñi fuerūt i[us] carcere h[ab]uit oculos obtemperiatos. nec clare videre p[ro]nti iō p[ro] absolutionē

a carcere restat nos esse illuminādos. vt videam[us] q[uod] ire debeam[us]. et iō i[us] q[ui]nta clamam[us]. O nouēs sp[irit]e[us] d[omi]ni cis eterne. vni et illuminā sedētes i[us] tenebris et umbra mortis. H[oc] i[us] si essem[us] docti. redēpti et ab inimicis penit[us] liberati et illuminati. q[uod] valeret nisi d[omi]nū berem[us] saluari. et iō i[us] duab[us] sequentib[us] saluari p[er] tim[us] cu[m] dicim[us]. O rex gentiū rei salua boiez que de limo formasti. Itē o emmanuel z̄c vni ad saluā dū nos dñi de[n]dū. In p[ro]ma autem petum[us] salutē gentiū. vñ dī. O rex gentiū. In scđa salutē indeoꝝ q[uod] b[ea]tū dederat legē. vñ dī. O emāuel rex et legifer nū. Utilitas at aduentū xp[ist]i a diversis scđis diuersimode assignat. Iste namq[ue] de[us] sic p[ro]t[er] lu[ca] iii. p[er] se[us] vtilitates se venisse et missu esse testat: dices. Spūs dñi sup[er] me z̄c. vbi p[ro] ordi[n]e dicit se missu esse ad paup[er]i p[ro]solationē. ad p[ro]tritor[um] sanationē. ad captiuor[um] liberatōz. ad indocil[er]or[um] illuminatōz. ad p[ro]ctōr[um] remissionē. ad tq[ui]ntis humani generis redemptōz. et ad meritoꝝ retributōz.

Augu. aut ponit tres vtilitates aduentus xp[ist]i dices. In seculo isto maligno quid habundat nisi nasci. laborari et mori. H[oc] sūt mercimonia regionis nostre. et ad tales merces mercator[us] ille descendit. Et q[uod] omnis mercator[us] dat et accipit. dat q[uod] h[ab]et. et accipit q[uod] non h[ab]et: xp[ist]i in lita mercatur. dedit et accepit. Accepit q[uod] hic habundat. s. nasci. laborare et mori: dedit renasci. resurgere et in eternū regnare. Itē venit ad nos celestis negotiator accipe p[ro]tumeliam. et dare honorē. subire mortē. et dare vitaꝝ. haurire ignominiam et dare gliam.

Breg. aut ponit. v[er]tute sive crūsas sui aduentū dices. studebat omnis sup[er]bi de adam stirpe geniti. p[ro]sp[er]a vite p[ro]ntis appetere. aduersa deuitare. obprobria fugere. gliam appetere. Venit inter eos incarnat[us] dñs aduersa appetēs. p[ro]sp[er]a sp[irit]us. obprobria ap[er]tēs. gliaꝝ fugiens. Idē xp[ist]i expectat vna veniens noua docuit docens noua misericordia exercuit. mira faciens. p[ro]nia toleravit. Bern. q[uod] alias ponit dices. Triplici morbo miserabilit[er] laboram[us]. nā et faciles sum[us] ad seducendū. debiles ad op[er]andū. et fragiles ad resistendū. Si discernere volum[us] inter bonū et malū decipimur. Sitēptam[us] facere bonū deficit[us]. Si conamur resistere malo superamur. Necessari[us] p[ro]nde salvatoris aduentū et vt i nob[is] p[ro] fidē habitans illuinet cecitatem n[ost]ram et nobiscū manēs adiuinet infirmitatē n[ost]ram. et p[ro]nolus stās. fragilitatem n[ost]ram p[ro]tegat et propugnet. hec bern. Lir. cascom aduentū. s. ad iudicium duo videnda sūt. s. antecedentia iudicij. et p[ro]comitantia. Antecedentia sūt tria. Signa terribilia. Antip[ar]i fallacia. Et ignis rebensentia. Signa autem terribilia p[ro]cedentia iudicij ponantur quisq[ue]. Luce vicesimo p[ro]mo. Emissit signa i sole et luna et stellis et in ter-

Aduentus

nis pressura gentium per confusionem sonit' maris et fluctu' uni. Tria prima signa determinant' Apoc. vi. Sol factus est niger et quae facie cilicin'. et luna facta est siccus sanguis: stelle celi ceciderunt super terram. Sol igitur de' obscuratus vel quatuor ad sui luces prouatorum ut presam filii. i. hoie morietur quemque qui lugere videatur. vel quatuor ad maius lucis i. claritas Christi superuentorum. vel quatuor ad methaphorica locutorum. quod sum angustus tenebra erit vindicta diuina. quod etiam sol ipsius respice non audebit. vel quatuor ad mystica significatorum: quod sol iusticie Christi tunc obscurus erit. quod nullus ipsum confiteri audebit. Celsus autem de' hic aereus et stelle vocantur a sub. quod habet similitudinem stellarum. et dicuntur stelle cadentes de celo sum vilgi opinionem quoniam a sub descendit. unde et scriptura proficit se communis modus loquendi. Tunc autem marine fieri talis impressio. quod ignea qualitas abundat. et hoc faciet dominus ad terrorem peccatorum. Ut stelle dicuntur cadentes: quod igneas comas emittunt vel multi qui videbant stelle. de ecclesia cadent. vel quia retrahunt lumen suum ut minime videantur. De quarto signo quod erit pressura in terris. legitur matthei. xxiiij. Erit tunc tribulatio qualis nunquam fuit ab initio mundi tecum. Quintum signum. scilicet confusione maris quidam existimat esse quod mare cum magno fragore peribit a pristina qualitate. sum illud apocalypsi. xxij. et mare iam non est. Ut etiam alios ille sonitus magnus erit: quoniam non sine murmure magno et cubitis super montes elevabitur. et postea deprimetur. Ut ad litteram sum gregorii. tunc fiet noua et inaudita maris et fluctuum perturbatio. Hieronimus autem in annalibus hebreorum innenit. xv. signa precedentia iudiciorum: sed utrumque futura sunt an interpolatum non expedit. Prima die erget se mare. xl. cubitis super altitudinem montium. sicut in loco suo quasi murus. Secunda die tantum descendet ut vix videri possit. Tertia die marine belue apparentes super mare dabunt magnum usque ad celum. et earum magnum solus deus intelliget. Quarta ardebit mare et aqua. Quinta arbores et herbe dabunt rorem sanguineum. In hac etiam quinta die ut alijs assertur omnia volatilia celi congregabuntur in campus uniusmodi genere in ordine suo non gustatio nec bibetia: sed vicinius aduenientur iudicis formidantia. Sexta ruent edificia. In hac etiam sexta die (ut dicitur) fulmina ignea surgent ab occidente solis protra faciem firmamentum usque ad ortum percurrentia. Et prima petre ad insicem collidentur et in quatuor presenti. et unaque pars (ut dicitur) collidet alteram nesciety homo sonum illius. sed tu deus. Octana fiet general terremotus. quod adeo erit magnus (ut dicitur) quod nullus homo nullum ait stare poterit. sed ad soli omnia persistent. Nonne quibus terra et omnes montes et colles in puluerem redigentur. Decimam exhibent homines de cavernis et ibunt glutamente.

domini

Fo. II.

nec mutuo sibi loquitur poterit. Undecima surgunt ossa mortuorum. et stabunt super sepulchra: oia enim sepulchra ab ortu solis usque ad occasum aperientur. ut inde mortui exire valeant. Duodecima die cadent stelle. oia enim sidera et stellae et stellaria spargent ex se igneas comas. et iterum tunc valde generabuntur a sub. In hac etiam die dominus quod oia australia veniunt ad capos magrietia non gustatio nec bibetia. Tredecima mortent viuentes ut cum mortuis resurgant. Quartadecima ardebit celum et terram. Quintadecima die fiet celum nouum et terram novam et resurgunt omnes. Secundum quod procedit iudicium: erit antichristi fallacia. Iste enim omnes decipere conabitur quatuor modis. Primo per callidam suationem sive scripturarum falsam expositionem. Quiter enim persuadere et ex scriptura firmare se esse messiam in lege. promissum. unde et legem Christi destruet et suam statuet. psalmus. Constitutus dominus legislator est super eos tecum. glossa. i. antichristum legis praeulatorum. dan. xij. Et dabunt abominationes et desolationes templi. glossa. Antichristus in templo dei sedebit. quasi deus ut leges dei auferat. Secundo per miraculorum operum. iij. thessala. ij. Quins aduentus erit sum opere satanae in omnibus virtutibus et signis et prodigiis mediatuus apocalypsi. xij. Fecit signa ut etiam ignem faceret de celo in terram descendere. glo. ut aplis datus est spiritus in spiritu ignis. et illi dabunt spiritum malignum in spiritu ignis. Tercio per donorum largitorum. dan. xij. Dabit eis preterea in multis et terram dividet gratitudine. glo. Antichristus deceptus dona multa donabit et terram suo exercitu dividet quos enim suo terrore subiungare non poterit: auaricia subiungabit. Quarto per tormentorum illationem. dan. viij. Supradicti credi potest universa vastabit. Item gregorius locum de antichristo dicit. Robustos quippe interficit. cum eos quod mente invicti sunt corporaliter vincit. Tercium quod procedit iudicium est ignis vehementia. qui quidem procedet facie iudicis. Illum enim ignem emittet deus propter quatuor. Primo propter mundi innonatorem. purgabit enim et renouabit oia elementa. unde et instar aquae diluvium. xv. cubitis montibus altior erit (sicut dominus in historia scolastica). quod opera hominum transcedere poterat. Secundo propter hominum purgatorem: quod illis quod tunc vivi repente erit loco purgatori. Tercio propter maiorem damnatorum cruciationem. Quarto propter maiorem sanctorum illuminationem. Nam sum basilium. Deus facta mundi purgatorem dividet calorem et splendorem et totum calorem mittet ad regionem damnatorum. ut amplius crucientur. et totum splendorem ad regionem beatorum ut amplius iocundentur. Locomititia autem iudicium erit plena. Primum est disceptatio iudicis. Index enim in valle iosephus descendet. et bonos et malos iudicabit. bonos a dextris. et malos a sinistris statuet. Et credendum est illo loco eminenti cum futuris. unde ceteri poterunt eum videre. Secun-

telligendū ē q̄ oēs intra illā falliculā p̄cludāt: q̄
h̄cēt puerile vt diē biero. H̄z q̄ erūt ibi 7 i locis
circūiacētib⁹. In pua q̄ terza inumerabilia milia
hoīm cē pnt maxie qn p̄strigunt. Et si necesse fu-
erit electi erūt i ḡere corp⁹ agilitate. dānati vero
etia cē potēt diūia suspēdēte xtute. 7 tūc index
cū mal⁹ disceptabit 7 eos. p̄ opib⁹ miscōdie q̄ n̄ ba-
buerit: obiurgabit. 7 tūc oēs sup se plangēt h̄m q̄
oñdit criso. sup math. di. Plāgēt se iudei viden-
tes viuētē 7 viuificatē q̄ē q̄ hoīez mortuū existi-
mabāt 7 quicētes se coīpe vulnerato: scel⁹ suū de-
negare nō poterūt. Plāgēt se 7 ḡetiles q̄ vanis
disputatib⁹ phor⁹ decepti. irōnabile stulticiā
putauēt teū cē colere crucifitū. Plāgēt xpiani
pc̄tores q̄ magl⁹ dilexerit mōs q̄ teū v̄l xp̄z. Plā-
gēt se hēfici q̄ puz hoīez crucifitū dixerit: cu vide
ant ipm cē indicētē q̄ē p̄spuerit indei. Plāgēt se
oēs trib⁹ tre. q̄ nec resistēdi xt̄t̄ ē h̄eū. nec fugi-
di facultas an faciē ei⁹ ē. nec peitētie loc⁹. nec sa-
tisfactōis tps. ex agustia oīm rez. nihilq̄ eis r̄ma-
net pter luctū. Scdm̄ ē dīa ordīs. na⁹ sīc dicit
greg. In iuditō q̄mōr ēt̄ bōdies. Duo ex pte re-
probor⁹. 7 duo ex pte elector⁹. Alij ei⁹ indicant et
peūt. sīc bi⁹ q̄b⁹ dicet. Esurii 7 n̄ dedistis z̄c. Alij
nō indicant 7 peūt. sīc bi⁹ de q̄b⁹ dī. Qui n̄ credi-
tentia indicatē q̄ nec iudic⁹ v̄ba p̄cipiūt. q̄ ei⁹
fidē nec v̄boten⁹ huare voluerit. Alij indicat 7 re-
gnāt. sīc bi⁹ q̄b⁹ diceſ. Esurii 7 dedistis mibi z̄c.
Alij nō indicant 7 regnāt. sīc v̄ni pfeci q̄ alios in-
dicabūt. nō q̄ sn̄az ferāt. q̄ h̄ sol⁹ iudicis ē: s̄ di-
cunt iudicare. i⁹ iudicati assitē. Et illa assitentia
erit. P̄uo ad honorē sc̄tor⁹. Magn⁹ em̄ honor⁹
erit cu iudice sessionē h̄re. Intra qd̄. pm̄s it dñs
dicēs. H̄edebitis sup sedes z̄c. H̄cdo ad sn̄ie cō-
firmatōz. sn̄ias em̄ iudicis approbabūt sīc aliquā
do illi q̄ iudicati assitēt. ei⁹ sn̄ias approbat̄. 7 ad ip-
sa approbadā subsc̄ribūt. Psal. vt faciat̄ i⁹is iu-
dicūi p̄scriptū z̄c. Tercio ad malor⁹ p̄denatōem
q̄s qđē p̄denabūt ex vite sue p̄patōe. Terciū
ē in lignia passiōis. I. crux. clavi 7 cicatrices in cor-
pe xp̄i. H̄ec em̄ erūt p̄mo i⁹ on̄sionē sue glioſe vi-
ctorie. 7 ideo i⁹ excellētia glie apparebūt. vñ criso.
sup math. crux 7 cicatrices radijs solis erunt lu-
cidiores. Item p̄sidera quanta sit virtus crucis.
sol obscurabit. 7 luna nō dabit lumen suū. vt di-
scas quātū crux 7 luna lucidior 7 sole p̄clarior est
H̄cdo in on̄sionē sue miscōdie vt ex hoc oñdatur
q̄misericordit̄ boni sint saluati. Tercio in on̄sio-
nem sue iusticie. vt ex hoc oñdatur q̄misericordie re-
pb̄i sint dānati. q̄. I. tantu⁹ p̄ci⁹ suū sanguis con-
teplēt̄. vñ in hec v̄ba eis exprobribat̄. vt diē cri-
so. sup math. dices. ego ppter vos h̄o factus su⁹ p-
pter vos alligat⁹ sum 7 delusus 7 cesus 7 crucifi-
xus. vbi es tantaz inimicaz meaz fruct⁹: Ecce p-

ciū sanguis mei quē dedi. p̄ redēptōe aīaz v̄ianū.
• Ubi seruit̄ v̄ia quā mibi. p̄ p̄cio sanguis mei de-
distis: Ego sup gliaz meā vos h̄ui cū cēm deus
apparēs h̄o. 7 viliozē me oib⁹ reb⁹ v̄is fecisti. Nā
oem rē vilissimā teare ap̄li⁹ dilectisti q̄j iusticiā me
am 7 fietē. H̄cno. Quartū ē seuenitas indicat̄.
Nā em̄ flectet̄ timore q̄ ōpotēs ē. Criso. nec re-
sistēdi xt̄t̄ ē h̄eū z̄c. nec munē q̄ dītissim⁹ ē bern̄.
veniēs veniet dies illa i q̄ pl̄ v̄alebūt pura corda
q̄ astuta v̄ba: 7 p̄sciētia bona q̄ marsubia plēa.
ille em̄ ē q̄ nō falleſ v̄bis nec flectet̄ tonis. Item
aug. expectat̄ dies iudicij. 7 aderit ille eq̄ssim⁹ iu-
dex q̄ nulli⁹ potētis p̄sonā accepit. C̄ palaciū au-
ro 7 argēto null⁹ ep̄s v̄l abbas v̄l comes corrupe
poterit. Nec odio q̄ optim⁹ ē. In eū em̄ q̄ opti⁹
ē odii cadere n̄ p̄. sapie. xij. Nihil odisti eoz q̄ fe-
cisti. Nec amore q̄ iustissim⁹ est. Un̄ t̄s suos. i.
falsos xp̄ianos n̄ liberabit̄. ps. fr̄ n̄ redimet. Nec
erore q̄ sapietissim⁹ ē. Leo pp̄. Ista ē sc̄ia lumi-
nū iudicij. Iste tremd⁹ aspect⁹ cui p̄uū ē oē solidū. 7
aptū oē secretū. Qui obscura clarēt: muta m̄dēt.
silētū p̄siteſ. 7 sine voce m̄ē loquit̄. Et iō cu ei⁹
sapia sit tal⁹ 7 tāta p̄ ip̄i⁹ sapiaz: nil v̄alebūt allega-
tōes adnōcator. nec sophisimata phor⁹. nec p̄cla-
rissima eloq̄ia orator⁹. nec astutie v̄lutor⁹. Dc̄vii
iii. sic diē biero. Quātī illic eligues 7 muti felicio-
res loq̄ib⁹ erūt: q̄ ad p̄mū quātī pastores phis:
q̄ ad sc̄d̄z. q̄nti rustici oratorib⁹: q̄ ad tertiu. q̄nti
ebetes argutis p̄ferēdi sūt cicerōis q̄ ad q̄rtum.
Quātī ē accusato: horribil̄. tres cu tūc accusa-
tores p̄ tra pc̄torē stabūt. Dc̄viii ē dyabolus recitās verba pro-
fessōis n̄re. 7 obijc̄ies nob̄ q̄cūq̄ fecim⁹. 7 i loco
7 i q̄ hora peccauim⁹. 7 q̄d̄ boni facē debuim⁹. di-
ctur⁹ ē em̄ ille aduersari⁹. eq̄ssime iudex iudicā istū
meū eē ob culpā. q̄ tu⁹ eē noluit p̄ grāz tu⁹ ē p̄ na-
turā me⁹ p̄ misera tu⁹ ob passione. me⁹ ob suasio-
nē. tibi iōbediēs. mibi obedieſ. a te accepit̄ imoz
talitat̄. stolā. a me accepit hāc pānosā q̄ indut⁹ ē
tunicā. tu⁹ v̄estē dimisit cu mea huc v̄it. eq̄ssime
iudex iudicā illū meū eē 7 metu⁹ dānādū eē. heu
heu poterit ne talis apire os q̄ tal⁹ iuenit̄ vt iuste
cu dyabolo deputef. H̄ang. H̄cōs accusator erit
pp̄mū sc̄l⁹. p̄cta cū p̄pria vñiquēq̄ accusabūt. sa-
pie. iii. v̄enient̄ i cogitatiōe pc̄tor⁹ suoz timidi. 7
t̄nsducēt illos ex adūlo iniqtates eoz. bern̄. tūc lo-
q̄ntia sīl ei⁹ opa dicēt. tu nos egisti. opa tua sum⁹
nō te deserem⁹. s̄ sp̄ tecū erim⁹. 7 tecū ad iudicūz
pgim⁹. ml̄tisq̄ 7 ml̄tiplicib⁹ criminib⁹ em̄ accusa-
bāt. Terci⁹ accusator erit tot⁹ mōs. gr̄eg. Si q̄s
q̄s te accusabāt: dico totus m̄nd⁹. offensō ei⁹ crea-
tore: offendit̄ tor⁹ m̄nd⁹. criso. sup mat̄. i illo die
nihil ē qd̄ m̄ndeā. vbi celū 7 era solluna z̄c. et to-
tus mund⁹ stabūt an̄ deū aduersus nos itestimo